

عنوان مقاله:

بررسی نقد هیدگر درباره مفهوم زمان هگل

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 5، شماره 15 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی اصغر مصلح - دانشیار فلسفه دانشگاه علامه طباطبایی (ره)

حسین رستمی جلیلیان - * دانشجوی دکتری فلسفه غرب دانشگاه علامه طباطبایی (ره) (نویسنده مسول)

خلاصه مقاله:

یکی از موارد مواجهه هیدگر با فلسفه هگل، نقد مفهوم زمان اوست. از نظر هیدگر، زمان هگل زمان گذشته، عرفی و متعارف (vulgar) و بازخوانی صرف فیزیک ارسطوست. شارحان متعددی از جمله دریدا، ملابو، تراپورز و دیگران نقدهایی بر این نحوه تفکر هیدگر وارد دانسته اند. یکی از مهمترین نقدها در تفسیر هیدگر از زمان هگل این است که نقد او صرفاً مبتنی بر فلسفه طبیعت هگل و نه بر اساس تمامی دقائق فلسفه اوست. در این بررسی نشان داده می شود که او همچنین در این مساله، بیش از اندازه در نقش صوری زمان به عنوان نفی اغراق کرده است. در پایان نتیجه گیری می شود برخلاف تفسیر هیدگر، آینده بخش مهمی از فلسفه هگل است و مراحل متعددی از زمان در فلسفه او وجود دارد. بدین ترتیب زمان هگل را عرفی و متعارف دانستن، مورد تردید قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

هگل، روح، هیدگر، آینده، زمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276525>

